

Zídka bláznů

Kern

Z bouře vstáváš tichá
A ptáš se bílých stěn
Průvan křídel pláštů
Najednou uspal touhu změn
V tvém soukolí Skříplo poprvé
A výškou lákal tě dům
Ó kdo by chtěl nad hloubkou stát ..
Čas prý rány zhojí
Jasně smích je strom
Na zdi jména ukryl monogram
Úsvitem zní zvon
V tvém soukolí
Skříplo podruhé
A spánek omámil lék
Couvat je zlé v závějích dnů ..
Dlouze shlížíš z oken
Ten ústav ční jak loď
Pod pláty zdí tvé srdce tiše spí
Blízkost šílená Ta víra cest
Že jdeš si na svou pěst
Už nás nerozdělí
Tak můžeš
Můžeš přelézt
Tu zídku bláznů